

Dossier d'activitats

Recomanada a partir de 7 anys

Distribuïdora de cinema
infantil, tranquil i en català
www.packmagic.cat

Grand Prize
i Audience Prize
BIAF
Corea del Sud

Gran Premio del
Público
FIC Gijón

Grand Prix
RIAF
Arménia

Menció
Especial del Jurat
FEFF
Strasbourg

LES VIDES DE MARONA

Un film d'Anca Damian

«Una obra d'imaginació
desbordant»

Filmin

«Un conte modern
d'una gran poesia i ple
d'invents visuals»

Le Monde

«Il·lustracions vibrants que
recorden les pintures de
Matisse, Grosz o Dix»

The Hollywood Reporter

«Una exhibició
de múscul visual
impressionant»

Otros Cines Europa

Índex

Sinopsi i fitxa tècnica

1

Què treballem?

- El cor de Marona: el potencial de les emocions
- El llenguatge visual com una eina d'expressió emocional i simbòlica
- Cuidar per conviure

2

Abans de veure la pel·lícula

5

Després de veure la pel·lícula

7

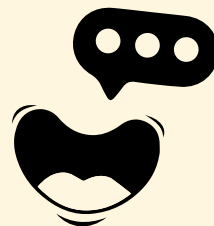
Glossari

11

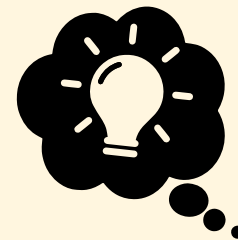
Què hem après?

12

Les activitats que proposa aquest dossier són:

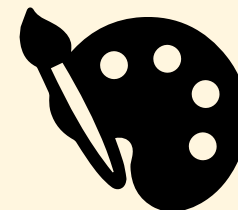
per debatre en grup

per reflexionar

per a fer recerca i investigació

per desenvolupar la creativitat artística

Sinopsi

Aquesta és la història d'una gosseta que recorda els diferents companys i companyes que ha tingut al llarg de la seva vida i als quals ha estimat incondicionalment, omplint d'innocència i de llum totes les llars on ha viscut.

Les vides de Marona crea un entorn visual únic, ple de referències a les avantguardes artístiques, que permet desenvolupar la creativitat i generar el seu propi imaginari visual. Un plaer pels sentits ple de formes i colors particulars que ens fa viatjar per diferents emocions i experimentar l'amor i la tendresa d'una gosseta que busca el seu lloc al món.

Les vides de Marona

Direcció: Anca Damian

Durada: 92 min

País: França

Any: 2019

Què treballem?

El cor de marona: el potencial de les emocions

A *Les vides de Marona* descobrim una proposta artística que ens convida a explorar el món de les emocions des d'una mirada íntima, a través de l'empatia i la sensibilitat. Des d'una perspectiva innocent i honesta, Marona ens apropa a diferents emocions com la por, la tristesa, l'alegria o la gratitud, que apareixen vinculades a situacions quotidianes que ella viu i a les relacions humanes significatives que construeix. La pel·lícula és una oportunitat per fomentar l'educació emocional a l'aula i, gràcies a ella, podem obrir espais de diàleg on l'alumnat pot identificar i expressar les pròpies emocions, així com comprendre les emocions alienes. La pel·lícula mostra que sentiments com la tristesa i el neguit també formen part d'allò que ens travessa i que són precisament aquests elements els que, obrint-nos a les altres persones i éssers, ens permeten construir vincles més genuïns, reconeixent-nos en la vulnerabilitat compartida.

Quan Manole es reuneix amb el senyor del Circ de la Lluna, l'ambient canvia. La seva energia es torna tensa i més fosca i Marona, amb la seva sensibilitat, percep que alguna cosa ja no és com abans. En un moment donat, Manole confessa a Marona que ha pres una decisió important: no acceptarà cap projecte nou si no és acompanyat per ella. Aquest compromís, malgrat ser un gest d'afecte, arriba després d'un període de renúncia i frustració on Manole renega molt.

Per això, Marona s'adona que les coses a casa han canviat i que el seu humà ja no és el seu humà. De sobte hi ha una flaire nova, una flaire nociva, i aquesta nova atmosfera li provoca inseguretat i inquietud. Amb la seva innocència i instint protector, la protagonista no vol que el seu humà visqui en la tristesa i, per això, decideix marxar, perquè Manole pugui ser feliç.

Marona, que expressa que la felicitat dels gossos és el contrari que per als humans, pren una decisió difícil que es mostra com un acte de generositat i amor incondicional. Vol deixar-li espai perquè pugui fer el seu camí i trobar la seva pròpia felicitat, encara que això impliqui separar-se. Aquesta escena ens mostra la complexitat de les relacions afectives, especialment en moments difícils. Ens parla de com a vegades, estimar significa també deixar anar, i que la cura cap a les altres implica respectar les seves necessitats i els propis processos vitals.

La pel·lícula aborda amb cura i tacte aquestes experiències menys lleugeres com la pèrdua, la separació o el canvi, posant èmfasi en la capacitat d'estimar i de reconstruir vincles des de l'acceptació i des de llocs afables. Per això, *Les vides de Marona* és una recurs molt valuós per treballar la capacitat expressiva de les emocions, l'empatia i la construcció d'una mirada respectuosa cap a tots els éssers, siguin humans o animals.

Sabies que...?

Els gossos poden identificar les emocions humanes amb l'expressió de la cara i el to de veu? Diversos estudis han demostrat que els gossos reconeixen quines emocions estem sentint i poden adaptar el seu comportament per acompanyar-nos i fer-nos costat. Marona, com molts altres animals, ens ensenya que les emocions són un llenguatge que tothom, a la nostra manera, utilitzem per expressar-nos.

Sabies que...?

Diverses artistes han treballat amb el color com una eina i un recurs expressiu, com hem vist a la pel·lícula de *Les vides de Marona*. Yayoi Kusama, coneguda pels seus punts infinits i les seves instal·lacions immersives, treballa amb paletes de colors molt contrastades per reflectir emocions com l'eufòria, fent un joc simbòlic amb el color i la forma. En canvi, Georgia O'Keeffe emprava el color per expressar sentiments profunds, relacionats amb la naturalesa que pintava i la introspecció emocional que sentia. Coneguda per les seves pintures de paisatges i formes abstractes, jugava amb els tons intensos i les formes suaus per evocar sensacions de calma i desig, convidant-nos a mirar més enllà de l'aparença externa.

El llenguatge visual com una eina d'expressió emocional i simbòlica

Les vides de Marona destaca per tenir una estètica visual molt rica i expressiva, que esdevé una part essencial de la narrativa emocional del film. La pel·lícula combina diferents tècniques plàstiques com el dibuix a mà, el collage digital i una composició molt cuidada del color, la línia, la llum i les ombres i el joc del moviment, que ens regalen un univers visual dinàmic i fascinant. Aquesta aposta artística no respon només a criteris estètics, sinó que juga un paper clau en la construcció del relat i en la transmissió d'emocions i significats que viu la protagonista.

Cada escenari, forma o textura ens transporta a l'estat d'ànim de Marona i dels diferents personatges que l'envolten i amb qui conviu. Al llarg del film podem veure com els espais es deformen, els colors canvien i les formes es transformen segons les vivències que experimenta, convertint el paisatge visual en una metàfora viva del seu món interior. Quan Marona viu amb Manole, l'acròbata, els colors de les escenes són càlids i vius i hi ha molt de moviment. L'animació en aquest moment és plena d'energia, mostrant tot l'afecte i felicitat que la protagonista sent al sentir-se estimada. En canvi, quan comença a conviure amb l'Istvan, un home que viu força atrapat en una vida rutinària i estressant per la feina, els colors són més freds i hi predominen tons blavosos i grisos. Les línies també són més rígides i anguloses, transmetent-nos sensacions, en un principi, de solitud. Si ens hi fixem, quan la Marona mostra por o neguit els colors són més foscos i els moviments són més bruscos, reforçant una sensació de buidor i desconexió. Aquest ús expressiu del color al llarg del film ens ajuda a comprendre com se sent la protagonista, sense necessitat de paraules, i reforça com el llenguatge audiovisual pot ser una eina de comunicació emocional i també simbòlica.

Una finestra a l'empatia: cuidar, estimar i conviure

A través de la figura de Marona - una gossa sensible, observadora i afectuosa -, el film convida a reflexionar sobre valors essencials per a la convivència com ho són la responsabilitat, el respecte mutu, la cura dels altres i l'amor incondicional. La pel·lícula reforça la idea que viure juntes no és només compartir espais, sinó també cuidar, escoltar i comprometre's emocionalment. Al llarg del film, Marona passa per diverses llars i conviu amb persones que ofereixen diferents mostres d'afecte, representant maneres diverses d'estimar. Algunes la cuiden amb apreciació però no amb estabilitat, altres l'estimen però no entenen les seves necessitats reals, i algunes, simplement, no hi posen la cura que ella necessita i desitja. Amb l'alumnat, aquest recorregut emocional obre la porta a dialogar sobre com construir relacions basades en el respecte mutu i què entenem per una convivència saludable, plural i diversa.

Les vides de *Marona* també ens convida a ampliar la idea de convivència, fent-nos presents els animals com a part integrant dels nostres entorns quotidians. Viure amb animals implica reconèixer que aquests formen part del nostre teixit relacional, i que tenen emocions, necessitats i drets que han de ser respectats. Amb l'alumnat, s'obre la possibilitat de reflexionar al voltant de com tractem els animals amb qui decidim compartir la vida, ja sigui a casa, a l'escola o a l'espai públic. D'aquesta manera, podem ampliar el concepte de comunitat i fomentar actituds de cura, respecte i corresponsabilitat envers tots els éssers vius amb qui compartim el món i la nostra quotidianitat. I així, reforçar la vida en comú.

Sabies que...?

Cada any a Europa es registren més de 100.000 abandonaments d'animals domèstics, sobretot durant l'estiu. Segons informes de la Fundació FAADA i altres organitzacions de protecció animal, el nombre real podria ser superior, ja que no tots els casos s'arriben a comptabilitzar. Molts dels animals abandonats havien estat adoptats o comprats sense una reflexió prèvia envers les responsabilitats que implica decidir tenir un animal. De fet, l'abandonament és una de les principals causes de saturació de protectores i refugis, i molts animals passen per diverses llars abans de trobar una família que els entengui i els respecti. Adoptar no és només oferir una llar, sinó comprometre's a conviure amb responsabilitat, cura i afecte. La pel·lícula ens recorda que adoptar és un compromís de vida i que els animals, com nosaltres, necessiten amor, estabilitat i respecte.

Abans de veure la pel·lícula...

Dibuixem les emocions i connectem amb el que sentim

Demanem a l'alumnat que pensi en situacions de la seva vida quotidiana en què hagin sentit emocions com, per exemple, l'alegria, la curiositat, la por, l'admiració, la tristesa o la vergonya. Poden ser moments recents o records significatius. Les emocions que escullin poden haver estat més intenses o suaus, però que d'alguna manera els hagin deixat empremta.

Els proposem dividir un full en quatre parts i, a cada secció, hauran de dibuixar una escena que representi cadascuna de les emocions que hagin escollit. No cal que sigui detallada, però sí que els pugui connectar amb alguna vivència personal.

45 minuts

Un cop fet, poden compartir voluntàriament una o dues emocions en petits grups. Poden compartir què els va fer sentir així i com van viure aquell moment. Després, proposem obrir una conversa amb tot el grup classe per reflexionar sobre com vivim i expressem el que sentim. Per obrir un petit debat col·lectiu, podem generar preguntes com aquestes:

- ▶ Totes les emocions són igual de fàcils d'expressar?
- ▶ Ens ajuden les altres persones quan reconeixen com ens sentim?
- ▶ Com podem saber com se sent algú si no ens ho diu amb paraules?
- ▶ Quins colors heu fet servir? Coincideixen amb els d'altres companys/es?

30 minuts

Un ésser referent

Proposem a l'alumnat pensar en una relació important de la seva vida. Pot ser amb una persona (una amistat, un familiar, una persona referent de confiança...) o amb un animal amb qui comparteixen o hagin compartit moments especials i significatius.

Per ajudar-los a reflexionar, podem fer-los aquestes preguntes:

- ▶ Quina persona o animal ha estat important per a vosaltres i per què?
- ▶ Què us agrada d'aquesta persona estimada o d'aquest animal estimat?
- ▶ Com els hi mostreu afecte?
- ▶ Què és per a vosaltres cuidar aquesta relació?

A partir d'aquí, es proposa a l'alumnat que escrigui un record d'aquesta relació: un moment viscut compartit, un gest tendre. Un record que els generi confort, que els transporti a un moment de seguretat i confiança i que puguin donar valor a aquest vincle.

45 minuts

Experimentem amb el collage jugant amb els colors

Al llarg de la pel·lícula els colors tenen un paper fonamental per expressar els estats emocionals de la protagonista i el to de cada moment vital.

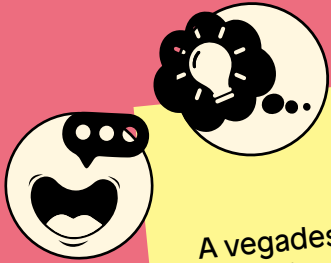
A l'aula, es proposa presentar diferents mostres de colors i textures: cartolines de colors, teles diverses, retalls de paper, papers amb textures diverses (seda, cel·lofana, pinotxo...), diapositives amb fotografies, revistes o qualsevol altre recurs que ens inspiri. Es proposa convidar l'alumnat a observar i manipular aquest material i a respondre la pregunta:

- ▶ Quina sensació et desperta aquest color o textura?
- ▶ Com et fa sentir? Per exemple, el blau pot evocar calma o tristesa i el groc, alegria o molta energia.

Tot seguit, l'alumnat podrà triar tres colors que representin com se senten i hauran de crear una petita composició artística emprant la tècnica del collage, a partir d'aquests colors escollits. Per ajudar en la tria cromàtica, farem una audició prèvia de diferents fragments de melodies, que transmetin emocions diverses. El recurs musical pot facilitar a l'alumnat la seva elecció. També poden emprar pintures, llapis de colors o altres materials plàstics que afavoreixin aquesta riquesa visual.

Com a tancament, es proposa fer una exposició col·lectiva a l'aula o al passadís i, qui vulgui, pot compartir les seves creacions i explicar, breument, per què ha triat aquells colors i què ha volgut expressar.

Després de veure la pel·lícula...

45 minuts

El racó dels afectes

A vegades no ens adonem de com els petits gestos quotidians poden tenir un gran impacte en el benestar de les persones i éssers que ens envolten. Dir bon dia amb un somriure, compartir el berenar, escoltar quan algú vol parlar o recollir una joguina que no és nostra són maneres senzilles però profundes d'atendre l'altre. Cuidar no és només tenir cura d'algú, sinó fer-lo sentir vist, valorat i acompanyat. I això és tan important per a les persones com per als animals.

Proposem a l'alumnat construir conjuntament un mural col·lectiu que podem anomenar "Cuidar és...". Aquest mural servirà com un espai d'expressió compartida, un "racó dels afectes" on l'alumnat pot deixar per escrit o mitjançant el dibuix el que entén per cuidar, estimar i conèixer. S'hi poden escriure paraules, frases, pensaments o enganxar-hi imatges.

Aquest mural no s'ha de fer tot d'una vegada. Proposem que sigui un espai viu i mutable, que pot anar creixent al llarg del curs amb aportacions lliures. Això permet que les reflexions vagin apareixent de forma orgànica, a mesura que parlem del film i es vagin teixint vincles més profunds amb el grup-classe.

És important que aquest espai no sigui només decoratiu, sinó significatiu. Es proposa llegir algunes de les aportacions amb el grup, deixar espais per comentar-les i animar els infants a fixar-se en allò que la resta ha compartit. D'aquesta manera, el mural es converteix en una eina per construir mirades empàtiques, compartir emocions i reconèixer el valor de les relacions que ens sostenen.

60 minuts

Creació de personatges amb Gina Thorstensen

Aquesta activitat es divideix en **dues sessions**: una primera, per a la creació de fons i una segona, per a la creació de personatges. Per dur-la a terme tindrem el vídeo recurs del taller de creació de personatges a càrrec de Gina Thorstensen, il·lustradora i codirectora artística de la pel·lícula. A través de materials que podem tenir per casa i/o a l'aula (remolatxa, retalls de revistes, plastilina...) i algunes tècniques experimentals que l'artista va utilitzar per a crear els personatges delirants i els fons sinuosos de la pel·lícula, es proposa l'elaboració de diferents personatges.

- **Material necessari:** paper variat, pintura preferiblement de tinta, material per estampar (tampons d'estampació que es poden fer amb plastilina), tisores, retoladors, llapis, plastilina, cinta adhesiva i altres materials que puguin ser útils.

A la primera sessió, expliquem breument a l'alumnat que veurem un vídeo-tutorial amb Gina Thorstensen, que ens ensenyarà com idear personatges únics a partir de materials propers. Projectem el vídeo-tutorial al grup-classe i animem a l'alumnat a observar com l'artista treballa les diferents textures, formes i processos creatius. Pot anar bé durant el visionat fer petites parades per reforçar algunes idees i/o fer algunes preguntes per si l'alumnat té dubtes. Un cop vist, es proposa a l'alumnat treballar en petits grups de 3/4 persones per tenir els diferents materials distribuïts per les taules. En aquesta primera sessió la idea és poder crear aquestes textures i fons pictòrics que ens serviran com a recurs per a la creació dels personatges.

60 minuts

A la segona sessió, un cop ja tinguem els fons i textures seques, proposarem a l'alumnat la creació dels personatges tot seguint les instruccions de la Gina. Per fer-ho, cada persona haurà de crear un personatge que sigui una nova amicalitat per la Marona. Pot ser una mascota, una persona, una criatura fantàstica o un animal o objecte inventat. L'alumnat haurà d'emprar diferents tècniques plàstiques combinades per crear el seu personatge, tal com fa Thorstensen al seu vídeo.

Per acabar, demanem a l'alumnat que pensi un nom per al seu personatge i que escrigui una frase sobre quines emocions i valors vol que aquest transmeti. Després, fem una posada en comú on cada alumne pugui compartir al grup-classe el seu personatge, mostrant la capacitat de donar vida a idees a través del llenguatge artístic que també parla de sentiments.

45 minuts

Els colors que parlen

Comencem projectant dues escenes o fotogrames contrastats de *Les vides de Marona*, per exemple:

- ▶ Quan la Marona viu amb Manole, l'acròbata (ús de colors més càlids i formes més orgàniques)
- ▶ Quan viu amb Istvan, l'home estressat per la feina (ús de colors més freds i més rigidesa en la composició)

Seguidament, plantegem a l'alumnat aquestes preguntes:

- ▶ Quins colors dominen a cada escena?
- ▶ Com són les línies i els moviments? Què us crida l'atenció?
- ▶ Com us fa sentir el que veiem?

Després d'aquestes primeres preguntes, fem una pluja d'idees amb tot el grup-classe:

- ▶ Com creieu que se sent Marona en cada moment?
- ▶ Quins colors us semblen alegres? Quins us fan sentir tristesa o més tensió?
- ▶ Hi ha alguna escena que us recordi una emoció viscuda per vosaltres?

En petits grups o per parelles repartim targetes de cartolines de diferents colors (per exemple: vermell, blau, verd, groc, taronja, negre) i demanem als grups que responguin aquestes preguntes:

- ▶ Quin color us encaixa millor amb l'alegria? I amb la tranquil·litat? I amb l'esperança? I amb el misteri? La idea és que l'alumnat pugui associar diferents emocions als diversos colors, segons el que interpretin.

Per finalitzar la sessió es proposa fer una dinàmica de grup vivencial, centrada en l'expressió emocional a través dels colors, emprant el cos com a eina. Abans de començar, delimitem diferents zones a l'aula o un altre espai ampli del centre, i cada una d'elles l'identifiquem amb un color concret (utilitzant cartolines, teles o papers grans col·locats al terra o a les parets). Cada color representa una emoció o estat d'ànim. Ens podem basar en aquest exemple de codificació:

▶ Blau: calma, serenitat, tristesa	▶ Vermell: passió, amor, tensió
▶ Groc: alegria, energia, llum	▶ Negre: misteri, por, solitud
▶ Verd: natura, tranquil·litat, esperança	▶ Taronja: dinamisme, creativitat, entusiasme

Llegim en veu alta diferents situacions, relacionades amb moments de *Les vides de Marona* o bé amb vivències quotidianes i reconeixibles per a l'alumnat. Per exemple:

- ▶ La Marona salta feliç mentre juga amb l'acròbata Manole.
- ▶ La Marona està sola en un racó mentre a casa tot és fred i silencis.
- ▶ Fa un dia assolellat i la Marona corre lliurement pel carrer.
- ▶ Algú l'ha renyada i se sent incompresa i trista.
- ▶ Ha trobat una nova llar i se sent segura i estimada.

Després de llegir cada situació, l'alumnat ha de desplaçar-se cap a la zona de color que creu que representa millor l'emoció descrita i es fa una posada en comú un cop tothom ha triat el color. D'aquesta manera l'alumnat pot compartir el que ha escollit i posar en valor la diversitat d'interpretacions dins del grup classe. Perquè els colors, igual que les emocions, poden tenir múltiples matisos.

45 minuts

Què és l'adopció animal?

Per començar, plantegem a l'alumnat algunes preguntes per activar coneixements previs: Què vol dir "adoptar"? Qui pot adoptar? Només persones? Marona, a la pel·lícula, és adoptada diverses vegades... Què vol dir això?

Dividim a l'alumnat en petits grups per fer recerca. A cada grup li assignem una pregunta per a respondre i per trobar més informació:

- Quants animals són abandonats cada any a Espanya?
- Què fan a les protectoras i als refugis d'animals?
- Com podem adoptar un animal? Quins passos hem de seguir?
- Quines responsabilitats comporta?
- Existeixen campanyes per evitar l'abandonament animal? Quines?

Un cop els grups hagin recopilat tota la informació, comparteixen la seva recerca amb la resta. Per fer-ho, poden explicar tant el procés de cerca (com s'han organitzat i on han trobat la informació) com les conclusions a les quals han arribat i que els han permès respondre les preguntes. Per fer la posada en comú, fem algunes preguntes: *Hi ha alguna dada que us hagi sorprès? Creieu que tothom sap què vol dir adoptar un animal? Què passaria si tothom adoptés en lloc de comprar?*

Per tancar, proposem a l'alumnat escriure una breu frase per fer un tancament simbòlic. Cada alumne escriurà una frase per crear un mural col·lectiu, algunes propostes d'activació poden ser aquestes: "Per mi adoptar té un valor...", "Per cuidar un animal cal...", "Després de conèixer més de l'adopció penso que...". Amb les diferents frases podem crear un petit mural col·lectiu a l'aula que ens recordi la importància d'empatitzar també amb els animals.

Glossari

Collage

Tècnica d'expressió plàstica consistent a ajuntar i enganxar sobre un suport fragments de materials heterogenis prèviament seleccionats a fi de donar un aspecte plàstic determinat.

Melodia

Successió de sons (sovint produïts per instruments musicals) que s'escolten com una unitat. La melodia és, habitualment, l'element principal de la música, el que destaca per sobre de l'acompanyament.

La melodia juga un paper important a l'hora de transmetre les emocions que viu i sent la protagonista. Per això, en diverses escenes, la música canvia igual que ho fan els colors i traços. A moments sentim sons més calmats, d'altres més intensos, per reforçar el missatge que es vol transmetre, convertint-se en una part essencial de la narració, igual que ho és la veu o la imatge.

Protagonista

El personatge protagonista és el personatge principal d'una història, és a dir, el que actua en la major part de les accions de la història. Normalment, al voltant del personatge principal hi ha personatges secundaris que són els que condicionen les seves accions i hi intervenen. També ens podem trobar amb un d'antagonista, que és el que s'oposa i crea obstacles al protagonista. En una història hi pot haver més d'un personatge protagonista.

L'animació a *Les vides de Marona* combina un gran ventall de textures, colors, traços i formes, com si fossin fragments de diferents materials units en una mateixa composició. Aquest joc del collage no és només una qüestió estètica, sinó que és una eina potencial per transmetre la complexitat i riquesa de la narració: una realitat canviant, profunda i plena de detalls.

A la pel·lícula, la protagonista és una gosseta que ens explica en primera persona les diferents experiències que ha tingut vivint amb famílies molt diverses. Marona és el personatge central de la història: les seves emocions, vivències i relacions donen sentit al relat del film. Al seu voltant, la gosseta es relaciona amb diversos personatges secundaris: els humans amb qui conviu, que influeixen en el seu destí i en com se sent estimada o abandonada. Tot i que a la pel·lícula hi ha molts personatges, Marona és el fil conductor que ens guia per tota la història i, per això, és la protagonista.

Què hem après?

Per avaluar què hem après podem jugar a fer crítica cinematogràfica. Coneixeu aquesta professió? Expliquem que són persones que miren moltíssimes pel·lícules i coneixen molt bé la història del cinema. Es dediquen a valorar cada pel·lícula i a explicar (per escrit, o a la ràdio o a diferents mitjans) la seva interpretació i valoració del film: què té de bo, què podria millorar, què ens vol dir, etc. Demanem als infants que cadascú, aixecant la mà, ens expliqui allò que remarcaria de la pel·lícula i el que considera que ha après. Ho anirem apuntant en un paper o mural, que quedarà penjat a l'aula. Es poden veure més pel·lícules i dedicar un "Racó del cinema" on hi hagi totes aquestes opinions conjuntes de les pel·lícules que hem vist.

✓ LES EMOCIONS FORMEN PART DE LA VIDA I APAREIXEN EN LES DIFERENTS EXPERIÈNCIES QUE VIVIM. APRENDRE A IDENTIFICAR-LES I EXPRESSAR-LES ENS POT AJUDAR A CRÉIXER I A COMPRENDRE MILLOR EL QUE ENS PASSA.

✓ ESTIMAR, ENTRE MOLTES COSES, VOL DIR TENIR CURA, PERÒ TAMBÉ IMPLICA RESPECTE, COMPROMÍS I PRESENCIA.

✓ LES RELACIONS AFECTIVES ENS CONFIGUREN: CADA PERSONA QUE PASSA PER LA NOSTRA VIDA ENS DEIXA UNA EMPREMTA QUE TRANSFORMA LA MANERA COM OBSERVEM EL MÓN I A NOSALTRES MATEIXES.

✓ CONVIURE ÉS MOLT MÉS QUE COMPARTIR UN ESPAI. IMPLICA ESCOLTA ACTIVA, ADAPTACIÓ, CURA I TENIR PRESENTS LES NECESSITATS ALIENES, AMB EMPATIA I RESPONSABILITAT.

✓ ELS ANIMALS TAMBÉ SENTEN, ESTIMEN I PATEIXEN. RECONÈIXER-LOS COM A ÉSSERS AMB EMOCIONS PRÒPIES ENS OBRE A MIRAR-LOS AMB RESPECTE.

✓ LES IMATGES ENS PARLEN: A TRAVÉS DEL COLOR, LA FORMA I EL MOVIMENT, EL LLENGUATGE VISUAL POT TRANSMETRE'NS SENTIMENTS PROFUNDS MÉS ENLLÀ DE LES PARAULES.

✓ EL CANVI ÉS PART NATURAL DEL CICLE DE LA VIDA. PERDRE, TRANSFORMAR-NOS I COMENÇAR DE NOU SÓN VIVÈNCIES QUE ENS PODEN AJUDAR A CRÉIXER AMB RESILIÈNCIA I TENDRESA.

Distribuïdora de cinema
infantil, tranquil i en català
www.packmagic.cat